

ה"ת 1770/10/17 - ראובן רבליס, מרה ריבליס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 1770-10-17 רבליס ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט איתן כהן
מבקשים	1. ראובן רבליס 2. מרה ריבליס
נגד	מדינת ישראל
משיבים	

החלטה

בפניי בקשה להשבת תפוסים.

ההשתלשלות העובדתית

המבקש-1 הוא עבריין מין אשר נדון בשנת 2015 ל-6 חודשי מאסר בפועל שרוצו בעבודות שירות, מאסר שנגזר עליו במסגרת ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים לאחר שהורשע בשורה של עבירות מין, פגיעה בפרטיות והפרת הוראה חוקית. בגין הרשעתו הוא הושם בפיקוח על פי צו פיקוח על עברייני מין לפי חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, תשס"ו-2006.

ביום 11.08.17 נערך חיפוש בביתו של המבקש-1 על פי צו שיפוטי שניתן ביום 09.08.17 שם מתגורר הוא עם הוריו לאחר שהונחה בפני בית המשפט תשתית ממנה עולה שממשיך הוא לעבור עבירות מין תוך הפרת צו הפיקוח.

במסגרת החיפוש נתפסו הפריטים שלהלן:

א. מחשב נייד מסוג לנובו - אשר שייך למבקשת-2 אמו של המבקש-1.

ב. מחשב נייד מסוג סמסונג - השייך למבקש-1

ג. טלפון נייד מסוג נקסוס 5 - השייך למבקש-1

ביום 02.10.17 הוחזר מחשבה של המבקשת-2 לאחר שבדיקתו מוצתה ולא נמצאו בו עדויות לעבירות.

עמוד 1

ביום 01.10.17 הגישו המבקשים בקשה להשבת התפוסים.

ביום 15.10.17 הגישה המשיבה את תגובתה לבקשה. בתגובה מביעה המשיבה את התנגדותה להשבת התפוסים וטוענת שיש להשאירם בחזקתה מטעמים הקשורים בקידום החקירה.

מחשבה של המבקשת-2

מחשב זה כבר הושב למבקשת-2 ועל כן הבקשה בעניינו התייתרה. אציין כי תפיסתו הייתה סבירה בעיני נוכח התשתית שהצדיקה את צו החיפוש שכן בהינתן שהמשיב מתגורר בבית לא ניתן לדעת באיזה מחשב עשה הוא שימוש לצורכי עבירה.

מחשבו של משיב-1 והטלפון הנייד שלו

המחשב והטלפון נתפסו כאמור בביתו של המשיב בעקבות צו חיפוש שניתן בחתימת שופטת.

עיינתי בחומר החקירה ומצאתי שקיים חשד סביר ואף למעלה מכך שהמחשב שימש לעבירות שונות ובכללן החזקת פרסומי תועבה של קטינים, עבירות מין חמורות ועבירות נוספות הכרוכות בהפרת צו הפיקוח על עברייני מין.

נמצא אפוא שמחשבו של המבקש-1 שימש כלי לעבור עבירות ואף מצויות בו ראיות לעבירות שכאלה.

גם החומר ששימש תשתית לבקשת החיפוש העלה חשד סביר ואף למעלה מכך שנעברות עבירות באמצעות מחשב או מחשבים המצויים בביתו של המבקש-1 ומכאן שתפיסתו של המחשב על פי העילות הקבועות בסעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "הפסד"פ) שלפיהן מוסמך שוטר לתפוס חפץ שלגביו יש יסוד סביר להניח שנעברה בו עבירה או כי הוא עשוי לשמש ראיה בהליך פלילי בקשר לעבירה, נעשתה כדין.

מטעמים אלה אף המשך החזקתו של המחשב חיונית למימוש תכליות התפיסה - מניעה עתידית של עבירות, חילוט והצגת המחשב כראייה במשפט שיכול וייערך (להרחבה עיין בבש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (נבו) 25.01.2006).

ברם בדונו בהמשך החזקתו של תפוס מצווה בית המשפט לבדוק לא רק אם תפיסת החפץ נעשתה לתכלית ראויה אלא אם המשך החזקתו אינה פוגעת בבעלים במידה העולה על הנדרש ואם ניתן להשיג את תכלית התפיסה בדרך של מציאת חלופת תפיסה אשר תגן על זכותו הקניינית של הבעלים מחד גיסא, ותשמור על האינטרס הציבורי שעומד בבסיס התפיסה מאידך גיסא.

במהלך הדיון ביקשתי את התייחסות החוקרים לאפשרות של החזרת המחשב והטלפון לאחר שיועקו. את תשובותיהם סימנתי מ/3 ומ/4. מהתשובות שקיבלתי עולה שלא ניתן להשיב את המחשב בשלב זה שכן הוא דרוש לצורך פעולת חקירה המחייבת שימוש במקור. באשר לטלפון הנייד, זה יידרש לפעולת חקירה שטרם נערכה בשל שלבי החקירה הטכנולוגית, ואף אותו לא ניתן להשיב בשלב זה. בנסיבות אלה לצורך השלמת פעולות החקירה החיוניות, אני קובע שהמחשב והטלפון יישארו ברשות המשטרה עד לתאריך 01.02.2017.

בהתייחס לטענה שהפגם לכאורה בעריכת החיפוש שלא בנוכחות שני עדים שאינם שוטרים כפי שנקבע בצו, מוביל לאי חוקיות החיפוש, אפנה לדו"חות השוטרים שערכו את החיפוש בבית המבקש-1.

על פי הדו"חות ניסה המבקש-1 להכשיל את החיפוש הן בדרך של התנגדות פעילה תוך הפעלת אלימות והן בדרך של ניסיון להעלמת ראיות. עוד צוין בדו"חות שאביו של המבקש-1 ניסה אף הוא לסייע לו תוך הפעלת כוח כלפי השוטרים. בלית ברירה נערך החיפוש שלא בנוכחות עדים כנדרש, תוך שהמבקש נעצר בחשד שהכשיל חיפוש חוקי והכשיל שוטרים בעת מילוי תפקידם.

בנסיבות אלה מצאתי, לפחות לצורכי בקשה זו, שהחיפוש אכן נערך ללא עדים, כאילו שנובע מהתנגדותם הפעילה של המבקש ואביו לעריכתו כהלכתו.

אשר לטענה שהמשיבה לא ביקשה את הארכת תוקף ההחזקה של התפוסים בתוך 30 יום, אפנה לסעיף 32(ב1) לפסד"פ הקובע שמחשב שאינו בשימוש של מוסד וניתן להפרידו מדבר המגלם חומר מחשב והמחשב אינו דרוש לצורך חילוט או הגשתו כראייה לבית המשפט, יוחזר לאדם שממנו נלקח בתוך 30 יום מיום תפיסתו. עוד נקבע בסעיף שבית המשפט מוסמך להאריך את התקופה מעת לעת לתקופות שלא תעלה על 30 יום כל אחת. בתיק דנא, לפחות בשלב זה נדרש כאמור המקור כך שלא ניתן להפריד את המחשב מדבר המגלם חומר מחשב. נוסף על כך, המחשב דרוש להצגה כראייה ויש עילה חוקית לחילוטו, כך שעסקינן במקרה שנכנס לגדר החריג הקבוע בסעיף, חריג שאינו מחייב פנייה לבית המשפט בתום 30 יום לשם הארכת משך ההחזקה בתפוס.

ברם גם אם היה צורך בפנייה לבית המשפט הרי שעל פי הפסיקה הארכת תקופת ההחזקה בתפוס אפשרית גם לאחר שתמה וחלפה תקופת ההחזקה הקבועה בחוק ואפילו רק בתגובה לדרישה של הבעלים להחזרת החפץ לידיו (עיין ב' קדמי "על סדר הדין בפליילים" (חלק ראשון) הליכים שלפני משפט, כרך ב' מהדורה מעודכנת, תשס"ח-2008 בעמ' 721 וההפניות שם).

הטלת הוצאות

בנסיבות העניין לא מצאתי הצדקה להטיל הוצאות על המשטרה כעתירת המבקשים.

סוף דבר

הבקשה נדחת והתפוסים יוחזקו בידי המשטרה עד לתאריך 01.02.2017.

חומר החקירה המצוי בלשכה, יוחזר לרשות המשיבה שמוזמנת לבוא ולקחתו.

ניתנה היום, י"ב חשוון תשע"ח, 01 נובמבר 2017, בהעדר
הצדדים.